

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem
zastoupen advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou
sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 23. 3. 2021, č. j. X, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 10. 2020, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se z nedbalosti dopustil porušením § 4 písm. b) téhož zákona tak, že dne 1. 9. 2019 v 18.10 hodin v Mostě, na křižovatce ulic Pod Širokým vrchem, Slovanská, Hořanská cesta a Slovenského národního povstání jako řidič motorového vozidla X registrační značky X s přívěsem při výjezdu z ulice Hořanská cesta nezastavil vozidlo na pokyn „stůj“ daný při usměrňování provozu na pozemních komunikacích k tomu oprávněnou osobou.
2. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 3 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že přestupek byl projednáván na podkladě oznámení policie ČR doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 24. 10. 2019. Správní orgán I. stupně dne 5. 2. 2020 oznámil zahájení řízení o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5., § 125c odst. 1 písm. i) bod 1. a 3. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a dle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti“), když žalobce kromě výše popsaného nerespektování pokynu „stůj“ podezříval také z nezastavení vozidla po dopravní nehodě, nesdělení totožnosti žalobce a údajů o vozidle po dopravní nehodě včetně nepředložení zelené karty a dále z neohleduplného chování ohrožujícího zdraví jiných osob, jelikož žalobce zrcátkem vozidla vrazil do levé ruky policisty X.
4. Ve správním řízení opakovaně proběhlo ústní jednání, při němž bylo prováděno dokazování, a to zejména výslechy policistů, kteří byli svědky projednávaného incidentu. Z výpovědí policistů X, X, X a X vyplynulo, že dne 1. 9. 2019 v podvečerních hodinách po ukončení závodů na mosteckém autodromu řídili policisté provoz na křižovatce shora označených ulic. Policista X stál v křižovatce, k níž se blížil žalobce ve svém voze X černé barvy. Žalobce nejprve projížděl kolem policisty X, který jej upozornil, aby vypnul oranžový maják na střeše jeho vozu. Po slovní výměně se žalobce rozjel a směřoval do křižovatky proti policistovi X, jenž mu dával gestem pokyn k zastavení vozidla. Žalobce však nezastavil, policista byl nucen uskočit stranou, přičemž došlo ke kontaktu jeho levé ruky s levým zpětným zrcátkem vozidla žalobce, načež žalobce pokračoval v jízdě až do pozdějšího zastavení policií.

5. Pokud jde o způsob, jakým byl žalobci dán pokyn stůj, výpovědi policistů nebyly zcela ve shodě. Sám policista X, který žalobci gestem pokyn dával, uvedl, že tak činil zdviženou levou rukou, zatímco pravou rukou, v níž držel regulku (plastovou teleskopickou tyč) měl připaženu. Právě zdvižená levá ruka policisty kolidovala s levým zrcátkem vozidla žalobce, neboť se jednalo o vysoké vozidlo. Signalizaci zdviženou levou rukou popsal také policista X, který dodal, že signalizace byla policistou doprovázena i gestem druhé ruky. Policista X uvedl, že kolega X vztyčil asi pravou rukou, v níž měl dle názoru svědka regulku, a na žalobce gestikuloval i druhou rukou, aby zastavil. Policista X vypověděl, že kolega X vztyčil směrovku a gestikuloval proti vozidlu žalobce druhou rukou. Usnesením ze dne 5. 10. 2020 správní orgán I. stupně zastavil řízení o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1. a 3. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a dle § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti, když dle jeho názoru nelze na řešený incident nahlížet jako na dopravní nehodu, nedošlo k újmě na zdraví ani majetku a žalobce při silniční kontrole předložil policii požadované doklady.
6. Ve zbylém rozsahu předmětu řízení rozhodl správní orgán I. stupně taktéž dne 5. 10. 2020, a to shora označeným prvostupňovým rozhodnutím, jímž konstatoval vinu žalobce výše popsaným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o silničním provozu spočívajícím v nezastavení vozidla na pokyn „stůj“. Správní orgán I. stupně se po rekapitulaci provedeného dokazování, zejména výpovědí policistů, věnoval vyvrácení obrany žalobce. Konstatoval, že před zastavováním ze strany X nedával policista X žalobci žádný rozporný pokyn související s průjezdem křižovatkou. X řídil provoz na křižovatce v souladu s § 75 odst. 1 písm. a) a c) zákona o silničním provozu. Stál-li X čelem k vozu žalobce, znamenalo to pro žalobce pokyn „stůj“. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že žalobce nehodlal respektovat pokyn policisty, který se rozhodl, že přijíždějící vozidlo zastaví způsobem uvedeným v § 79 odst. 1 písm. a) v návaznosti na odst. 2 zákona o silničním provozu. Policista X nedával vztyčením ruky pokyn „pozor“, na jehož základě by se měl žalobce připravit k jízdě, neboť ten předtím nebyl zastaven.
7. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že policista je oprávněn dávat pokyn „stůj“ i jiným způsobem, než rozpažením, jak je vyobrazeno na obrázku č. 1 v příloze č. 14 vyhlášky č. 294/2015 Sb. Neztotožnil se také s tím, že žalobce nemohl pokyn policisty vidět, když musel sledovat situaci před ním. Žalobce tedy dle správního orgánu I. stupně porušil povinnost dle § 4 písm. b) zákona o silničním provozu, a spáchal tak přestupek dle shora uvedeného ustanovení, když byla naplněna formální i materiální stránka přestupku. Správní orgán I. stupně neshledal polehčujících či přitěžujících okolností a uložil žalobci pokutu 3 500 Kč, tedy v dolní polovině zákonného sankčního rozpětí.
8. K odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí po shrnutí dosavadního průběhu řízení uvedl, že spáchání řešeného přestupku žalobcem bylo spolehlivě prokázáno. Jednání žalobce bylo nedbalostní. Dle žalovaného měl policista v křižovatce na sobě reflexní vestu, a byl tedy dobře viditelný. Videozáznam z vozidla žalobce nebyl v řízení použit jako důkaz, neboť jej žalobce odmítl poskytnout. Správní řízení proběhlo v souladu s právními předpisy, o skutkovém stavu neměl žalovaný pochybnosti.

II. Žaloba

10. Žalobce ve včasné žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť nebyla vypořádána odvolací námitka o rozsahu poloviny strany v odvolání, že je dána překážka věci rozhodnuté. Pokud totiž bylo zastaveno řízení o dalších přestupcích, které měl žalobce spáchat v témže místě a čase při řízení téhož vozidla, jde o jednočinný souběh, pročez již nemůže být rozhodováno o jiném přestupku spatřovaným v témže jednání žalobce. Žalobce s odkazem na správní judikaturu uvedl, že úkolem správního soudnictví je přezkoumávat závěry správních orgánů, nikoli poprvé reagovat na odvolací důvody.
11. Žalobce dále uvedl, že nerozporuje, že policista X mu dával pokyn při řízení provozu na křižovatce, správní orgán I. stupně však v rozporu s tím uvedl, že policista nejednal při usměrňování provozu na pozemních komunikacích, ale zastavoval vozidlo dle § 79 zákona o silničním provozu. Výrok jeho rozhodnutí je tak v rozporu s odůvodněním. Dle žalobce policista X usměrňoval provoz na pozemních komunikacích, když řídil provoz na křižovatce, nicméně pokyn, který vztyčenou paží učinil, není pokynem k zastavení vozidla. Jeho vztyčená paže se směrovkou, o níž policisté ve shodě vypověděli, představovala pokyn „pozor“ dle § 75 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Tento pokyn je vyobrazen v příloze č. 14 k vyhlášce č. 294/2015 Sb. Také s takto uplatněnou odvolací námitkou se žalovaný dostatečně nevypořádal, přestože jednání žalobce nebylo vůbec protiprávní. Tvrzení o udělení pokynu „stůj“ nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu.
12. I kdyby policista dával žalobci pokyn k zastavení vozidla, nebyl tento pokyn pro žalobce viditelný. Pokud policista X vypověděl, že žalobce neviděl z důvodu vysoké konstrukce vozidla, nemohl ani žalobce vidět policistu, a nemohl tak jednat zaviněně. Závěr žalovaného, že žalobce policistu viděl, je v rozporu s obsahem spisu. Další námitka žalobce směřovala proti výroku prvostupňového rozhodnutí, neboť nezastavil-li žalobce na pokyn „stůj“, porušil povinnost dle § 75 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Toto ustanovení se tak mělo objevit ve výroku rozhodnutí. Jasně vymezení porušeného ustanovení je zvláště důležité v situaci, kdy existuje sporu o tom, zda byl žalobce povinen jednat dle § 75 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona o silničním provozu, popřípadě, zda jednal v rozporu s § 79 téhož zákona.
13. Dle žalobce je nezákonný také výrok o sankci, když došlo k porušení zákazu dvojího přičítání, případně bylo rozhodnuto bez dostatečného odůvodnění. Správní orgán I. stupně totiž hodnotil pouze typovou závažnost daného přestupku, která již přitom byla posouzena zákonodárcem. Pokud správní orgán mínil v odůvodnění individuální stupeň závažnosti, pak jej nepopsal a neuvedl, zda byl hodnocen ve prospěch či neprospěch žalobce, resp. zda byl vyšší či nižší než běžná závažnost přestupku dané skutkové podstaty.

III. Vyjádření žalovaného

14. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobní námitka existence překážky věci rozhodnuté, resp. nereagování na tuto argumentaci žalobce, byla vypořádána v napadeném rozhodnutí. Žalobce se osobně nikdy neúčastnil ústního jednání a ani jeho zástupce nenavrhol doplnění dokazování či jiný postup. Pokud řidič neměl před sebe

rozhled, neměl pokračovat v jízdě. O správnosti právní kvalifikace nemá žalovaný pochybnosti. Při ukládání sankce správní orgán řádně zhodnotil závažnost žalobcem spáchaného přestupku a nevybočil ze zákonem předpokládaného rozpětí. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
16. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí byla uplatněna v žalobě, nicméně soud by k takové vadě musel přihlídnout i z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS; judikatura Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). V daném případě soud takovouto vadu napadeného rozhodnutí shledal.
17. Odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného, přestože má 10 stran, nelze než označit za příliš strohé a nedostatečně reagující na doplnění žalobcova původně blanketního odvolání. Adekvátní reakce na odvolací námitky je přitom klíčovým úkolem žalovaného, jakožto odvolacího správního orgánu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Žalovaný v napadeném rozhodnutí obsáhle popisoval předchozí průběh správního řízení včetně obsahu svědeckých výpovědí, k vyjádření vlastního názoru na věc pak přistoupil v samém závěru odůvodnění. I zde však do značné míry obecně konstatuje, že o spáchání přestupku nemá pochybnosti a řízení proběhlo v souladu se zákonem, což jsou formulace, které, jak je soudu z jeho činnosti známo, žalovaný obvykle ve svých zamítavých rozhodnutích využívá. Proti tomu ostatně nemá soud námitek, pokud se v dalších částech odůvodnění žalovaný dostatečně individualizovaně vypořádá s odvolací argumentací odvolatele.
18. Tak tomu však v daném případě nebylo. Hned první zřetelně a výslovně formulovaná odvolací námitka směřovala k tomu, že prvostupňové rozhodnutí je nezákonné, neboť je dána překážka věci rozhodnuté, přičemž žalobce vysvětlil, proč se domnívá, že tomu tak je. Reakce na tuto námitku se nicméně nedočkal, neboť žalovaný se této otázce ve svém rozhodnutí nevěnoval. Za dostatečné vypořádání takové námitek pak nelze považovat obecné konstatování žalovaného, že řízení proběhlo v souladu se správním řádem a zákonem o odpovědnosti za přestupky. Soud dává žalobci za pravdu v tom, že krajskému soudu v nyní vedeném soudním řízení správním nepřísluší, aby sám jako první na odvolací námitku reagoval. Úkolem správního soudu v soudním řízení založeném na kasačním principu není nahrazovat činnost orgánů výkonné moci, nýbrž tuto činnost přezkoumávat. Nevypořádal-li žalovaný popsanou odvolací námitku, nezná soud ani žalobce názor žalovaného na uvedenou problematiku, a rozhodnutí žalovaného je proto

nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

19. Popsanou vadu nelze zhojit ani argumentací, že rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek a že snad žalovaný svým potvrzujícím rozhodnutím přejal argumentaci správního orgánu I. stupně, jenž by ve svém rozhodnutí argumentaci žalobce vypořádal. Tak tomu jednoduše nebylo, neboť tato námitka nebyla před rozhodnutím správního orgánu I. stupně vůbec vznesena, jelikož její podstata tkví teprve ve způsobu rozhodnutí prvostupňového orgánu, který řízení o některých přestupcích jedním rozhodnutím zastavil a druhým rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupku jiného.
20. Soud dále v napadeném rozhodnutí postrádá reakci na další odvolací námitku, která je následně opakována i v žalobě a která směřuje k tomu, zda policista X dával žalobci pokyn „stůj“ nebo pokyn „pozor“ a zda jednal podle § 75 nebo § 79 zákona o silničním provozu. K této otázce zaujal srozumitelně vyjádřené stanovisko správní orgán I. stupně, žalobce s ním však nesouhlasil a reagoval odvolací námitkou. Je s podivem, že žalovaný v napadeném rozhodnutí ani uceleně nezrekapituloval obsah odvolání, natož aby následně na jednotlivé odvolací námítky individualizovaně reagoval. O výše naznačené otázce se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezmiňuje, a to dokonce ani odkazem na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které snad považoval za správné, natož aby blíže reagoval na nesouhlasnou odvolací argumentaci žalobce. Také v tomto bodě je odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné.
21. Že se žalovaný s obsahem odvolání alespoň seznámil, je patrné ze strany 9 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný mj. věnoval námitce, že policista nebyl pro žalobce viditelný, a na základě výpovědí policistů uzavřel, že policista viditelný byl. Také soud je toho názoru, že s ohledem na policisty popsany průběh situace žalobce mohl a měl policistu X vidět, a to bez ohledu na větší výšku jeho vozidla. Policista X zdvihaje ruku přicházel proti vozidlu žalobce, těsně před střetem se pak nacházel přímo před ním, neboť musel uskočit ze svého pohledu doprava, aby jej žalobce nepřejel, a i tak byla jeho zdvižená ruka sražena levým zpětným zrcátkem žalobce. Žalobce měl policistu vidět i z výšky tím spíše, že ten měl ruku také ve výšce, neboť ji zdvihl, oční kontakt policisty a řidiče není při zastavování vozidla potřebný, těsně před střetem a při střetu jej pak očekávat ani nelze. Uskakující policista, který se nechce nechat přejet, se pochopitelně nevěnuje snaze o navázání očního kontaktu s řidičem, což může být v bezprostřední blízkosti vozidla i vyloučeno s ohledem na výšku vozu.
22. Další žalobní námitka, k níž se soud může i přes popsanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného vyjádřit, směřuje k tomu, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí mělo být zahrnuto ustanovení § 75 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce tak dovozoval z toho, že dle jeho názoru nezastavením na pokyn „stůj“ porušil povinnost zakotvenou v tomto ustanovení. Tato námitka je však nedůvodná.
23. Podle § 75 odst. 1 zákona o silničním provozu, policista řídí provoz na pozemních komunikacích změnou postoje a pokyny paží; přitom zpravidla používá směrovku, kterou drží v pravé ruce. Jeho pokyny znamenají pro řidiče i chodce a) "Stůj!" pro směr, ke kterému stojí policista čelem nebo zády; řidič je povinen zastavit vozidlo, b) "Pozor!",

vztyčí-li policista paži nebo předloktí pravé paže se směrovkou; řidič jedoucí ze směru, pro který byl provoz předtím zastaven, je povinen se připravit k jízdě; řidič jedoucí ve směru předtím volném je povinen zastavit vozidlo; je-li však již tak blízko, že by nemohl bezpečně zastavit vozidlo, smí pokračovat v jízdě, c) "Volno" pro směr, ke kterému stojí policista bokem; řidič může pokračovat v jízdě, a dodrží-li ustanovení o odbočování, může odbočit vpravo nebo vlevo, d) má-li policista pravou paži předpaženou a levou upaženou, znamená to "Stůj!" pro řidiče přijíždějícího směrem k zadům a pravému boku policisty a "Volno" pro řidiče přijíždějícího směrem k levému boku policisty; řidič přijíždějící směrem k zadům a pravému boku policisty je povinen zastavit vozidlo; řidič přijíždějící k levému boku policisty může pokračovat v jízdě, a dodrží-li ustanovení o odbočování, může odbočit vpravo nebo vlevo; řidič přijíždějící směrem k čelu policisty smí odbočovat jen vpravo; chodci smějí přecházet vozovku jen za zády policisty.

24. Podle § 4 písm. b) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, 5) vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
25. Z textu výše uvedených pasáží zákona o silničním provozu plyne, že zatímco jeho § 75 upravuje možnost, aby byl provoz na pozemních komunikacích řízen pokyny policisty, včetně toho jaké pokyny policista dává a co tyto pokyny pro řidiče znamenají. Povinnost řidičů řídit se pokyny policisty je výslovně zakotvena v § 4 písm. b) téhož zákona. Na tom nic nemění ani skutečnost, že § 75 zákona o silničním provozu vysvětluje, že na pokyn „stůj“ je řidič povinen zastavit. Prvostupňové rozhodnutí uvádějící ve výrokové části, že žalobce svým blíže popsáním jednáním porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu, a nezmiňující § 75 odst. 1 písm. a) téhož zákona dle názoru soudu ob stojí.
26. Není namístě, aby se soud vyjadřoval k otázce uložené sankce, neboť s ohledem na shora popsanou nepřezkoumatelnost, která je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, by byly úvahy soudu v tomto směru předčasné.

V. Závěr a náklady řízení

27. Vzhledem ke shora uvedenému soud zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s., a bude se tedy věnovat individualizovanému vypořádání žalobcových odvolacích námitek.
28. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

29. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21 % DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. listopadu 2021

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce